

REZOLUȚIA COMITETULUI JUSTIȚIE

Accesibilitatea la drepturile
fundamentale ale omului,
combaterea inegalității de
șanse și a discriminării

Forumul Studenților Români de
Pretutindeni
24-29 August 2022

ABSTRACT

Drepturile fundamentale ale omului constituie baza deasupra căreia se creionează întregul spectru legislativ al unei țări. Drepturile sunt consacrate legislativ în legea fundamentală, Constituția României, și principiile guvernatoare ale acestora se regăsesc integrate în toate actele normative. Din punct de vedere legislativ, fiecare drept este însoțit de o obligație corelativă. Teoretic avem multe drepturi, în practică puține sunt concretizate sau sunt cunoscute publicului larg. Dintre cele 32 de drepturi fundamentale, noi, tinerii din comitetul de Justiție al Forumul Studenților Români de Pretutindeni ne-am concentrat atenția asupra problematicii inegalității de șanse și a discriminării, fenomene al căror impact negativ este puternic resimțit în contextul socio-economic actual.

SUBTEME

Discriminarea persoanelor cu dizabilități

Conform datelor statistice furnizate de Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții din cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale, la data de 31 decembrie 2021 a fost raportat un total de 866.573 de mii de persoane cu dizabilități în România, un număr într-o continuă creștere de la an la an. Dintre acestea, un procent covârșitor de 98.09% se află în îngrijirea familiilor și/sau trăiesc independent, iar restul de 1.91% se află în instituțiile publice rezidențiale de asistență socială. Așadar, importanța extinderii și întăririi drepturilor persoanelor cu dizabilități este imperioasă.

În acest context, carențele în materie legislativă cauzate de alambicare și de excluderea anumitor categorii de persoane de la anumite drepturi sau beneficii formează un cerc vicios care culminează cu forme grave de discriminare și nerespectarea drepturilor persoanelor cu dizabilități.

Având în vedere cele menționate, pe parcursul celor 4 zile de dezbateri Comitetul de Justiție din cadrul Forumului Studenților Români de Pretutindeni vine cu recomandări ce vizează o creștere a gradului de echitate și incluziune privind drepturile persoanelor cu dizabilități, scopul final fiind de a reduce gradul de discriminare al acestei categorii.

Astfel, referitor la Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități, sugerăm următoarele modificări:

- La articolul 59, alin. (1), lit. c se modifică și va avea următorul cuprins:
(1) c) Persoanele adulte cu handicap au următoarele obligații: să se prezinte pentru reevaluare, la solicitarea structurilor competente în domeniu, cu excepția persoanelor cu handicap a căror afecțiune reprezintă o boală cronică incurabilă sau care a generat deficiențe funcționale și/sau structural-anatomice într-un stadiu ireversibil, care nu pot urma programe de recuperare și pentru care comisia de evaluare a stabilit un termen permanent de valabilitate a certificatului de încadrare în grad și tip de handicap.

- La articolul 35, alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins:
(2) Copilul cu handicap grav sau accentuat are dreptul la un asistent personal.

- La articolul 87, alin. (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:
(1¹) Pentru persoanele cu handicap a căror afecțiune reprezintă o boală cronică incurabilă sau care a generat deficiențe funcționale și/sau structural-anatomice într-un stadiu ireversibil și care nu pot urma programe de recuperare, Comisia de evaluare va stabili un termen permanent de valabilitate a certificatului fără a fi necesară prezentarea acestora la reevaluările periodice.

Facem mențiunea că, terminologia dizgrațioasă folosită în cadrul legii nr. 448/2006 nu este în concordanță cu viziunea Comitetului de Justiție din cadrul Forumului Studenților Români de Pretutindeni privind termenii de adresare pentru persoanele cu dizabilități și solicităm ca adresările de tipul „persoane/copii/adulți cu handicap” să fie reformulate.

Din nota informativă primită de la Consiliul Național al Dizabilității din România(CNDR) sesizăm aspecte grave de neconstituționalitate și discriminare în Proiectul Legii Pensilor:

Formula de calcul a pensiilor ce este prevăzută în Legea nr. 127/2019 privind sistemul public de pensii are la bază unele aspecte de neconstituționalitate cu privire la pensionarii cu limita de vârstă cu dizabilități; aceștia vor fi afectați negativ de noua formulă de calcul a pensiilor - VPR, întrucât deși au stagiul de cotizare de 11.8 ani în legislația anterioară, în cea actuală și în proiect, în art. 85 al aceleiași legi se folosește stagiul de 25 de ani, ceea ce afectează un drept câștigat, pensiile în plată urmând a fi înghețate la valoarea din anul 2020, nemaiputând fi aplicate indexările ulterioare. De asemenea, în art. 53 doar nevăzătorii, cu handicap grav, beneficiază conform art. 90 alin. (2) de un spor de 25% la punctajul de pensie ceea ce reprezintă o discriminare negativă în cadrul aceleiași categorii sociale.

Un alt punct important este faptul că România nu a ratificat Protocolul Opțional la Convenția privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități. În Proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Strategiei naționale privind drepturile persoanelor cu dizabilități „O Românie echitabilă” 2022-2027 nu se face referire la Protocol. Prin acest Protocol ar fi reglementată mai bine competența Comitetului pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități privind procedura de primire și analiză a comunicărilor și plângerilor de la sau în numele persoanelor cu dizabilități. Strategia „O Românie echitabilă” acoperă o mare parte a problemelor cu care se confruntă persoanele cu dizabilități, însă omite specificul diferitelor tipuri de dizabilități și implicite nevoile acestora. Ca argument, deși, are la bază „asigurarea unui standard de viață adecvat pentru persoanele cu dizabilități, cu șanse egale cu toate celelalte persoane” aceasta nu prevede majorări ale veniturilor acestora în contextul inflației.

Distrofia musculară

România se confruntă cu o criză privind numărul de spitale specializate, condițiile de tratament înrăutățesc de cele mai multe ori starea pacienților internați, iar personalul existent este insuficient pentru a acoperi nevoile existente. O anumită categorie de boli se confruntă cu neputința și indiferența administrativă, România neavând nici măcar un singur spital care să se ocupe pe deplin de majoritatea bolnavilor din această categorie defavorizată.

Conform Dicționarului de Afecțiuni, simptome, investigații și tratamente, distrofia musculară înglobează mai multe afecțiuni caracterizate prin deteriorarea progresivă a masei musculare, care au drept consecințe slăbiciune, pierderea forței musculare și invaliditate. Singurul centru din țară de Patologie Neuro-Musculară a fost Spitalul de monospecialitate Dr. Radu Horia din Vâlcele care a fost desființat prin H.G. Nr. 489/2011, fapt care a generat probleme pentru pacienții cu distrofie musculară. Aceștia erau mulțumiți de condițiile superioare de tratament oferite, de capacitatea centrului care putea să îngrijească în jur de 1500 de persoane pe an, dar și de cadrul medical competent.

Noua secție înființată în Întorsătura Buzăului se poate ocupa doar de 540 de pacienți anual și aduce mai multe inconveniente printre care se numără clima mult prea rece, zona fiind numită și Polul Frigului din România, care le va deteriora sănătatea pacienților în mod iremediabil, clădirea este mult prea strâmtă, incomodabilă pentru cei care se pot deplasa doar în scaun cu rotile, iar spațiile cu aer liber și verdețură lipsesc. Un spital întreg a fost înlocuit doar cu o secție în condițiile în care sunt înregistrați anual peste 35.000 de bolnavi cu distrofie în România. Medicina nu a evoluat suficient pentru a propune un tratament curativ pentru distrofia musculară, iar medicamentele și terapiile actuale doar întârzie evoluția bolii.

Este încălcat dreptul la viață prin restrângerea accesului la tratament, un centru medical trebuie să furnizeze servicii de calitate pentru interesele pacienților, iar secția înființată nu corespunde cu nevoile bolnavilor de distrofie care au fost deportați la Întorsătura Buzăului, Polul Frigului din România. Recomandările noastre sunt deschiderea centrului din Vâlcele, renovarea și modernizarea centrului spitalicesc, formarea unei echipe de profesioniști formată din medici mai tineri și dedicați și în același timp încurajarea unor legături funcționale, eficiente cu secțiile și clinicile de neurologie din întreaga țară.

Concluzionând, abordarea din mediul legislativ ar trebui să încurajeze accesul deplin la drepturi pentru persoanele cu dizabilități precum o îngrijire medicală adecvată. Accesibilitatea legislativă trebuie să fie o prioritate pentru a încuraja participarea persoanelor cu dizabilități la viața socială și a elimina orice povară economică pentru familiile care se confruntă cu aceste situații. Însuși termenul de dizabilitate reprezintă negarea deprinderilor și impactează identitatea persoanelor cărora li s-au negat drepturile fundamentale și speranța de a avea un viitor normal.

Recomandare de modificare a legii 202/2002

Legea 202/2002, „Egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați” reprezintă o imagine amplă a unei bune încercări de eliminare a discriminării pe baza sexului la începutul anilor 2000. Astăzi, în 2022, ne înfruntăm în continuare cu discriminare, chiar la un nivel mai accentuat, însă pe criterii diferite. După cum se stipulează la art. 4 din Constituție, „Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni”, „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

1. Prin această recomandare, scopul nostru este ca atât discriminarea instituțională, cât și cea cotidiană să fie cel puțin redusă, astfel încât cetățenii României să ducă o viață mai bună, mai echitabilă, și nu în ultimul rând, mai fericită.

2. Astfel, dorința noastră este de a modifica o serie de termeni ai legii menționate mai sus, astfel încât Egalitatea de șanse și tratament să fie aplicată specific tuturor cetățenilor din România.

1. Recomandarea noastră este înlocuirea termenilor de „femei și bărbați” cu termenul de „indivizi”, astfel încât să se arate o inclusivitate reală față de totalitatea cetățenilor României.

De asemenea, dorim să schimbăm criteriul de „sex”, cu criteriile numite în art. 4 din Constituție: „de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială”.

Astfel, prin recomandarea de revizuire a legii 202/2002, considerăm că putem să aducem un plus de echitate față de cetățenii țării noastre, în acest fel, susținând populația către o Românie mai bună, mai corectă, și nu în ultimul rând, o Românie de viitor.

Segregarea din mediul preuniversitar a copiilor pe baza apartenenței la un grup etnic

În orice țară democratică asigurarea respectării drepturilor și libertăților fundamentale implică și garantarea egalității de șanse și a echității în educație. România este țara care se mândrește cu cea mai mare diversitate culturală, având cel mai mare număr de reprezentanți ai minorităților din Europa.

Conform statisticilor prezentate în cadrul ultimului recensământ din anul 2011, România este casa a mai bine de 2 milioane de etnici ai diferitelor minorități. Cea mai mare comunitate etnică din România o reprezintă comunitatea maghiară (1,2 milioane de locuitori), urmată îndeaproape de cea romă (0,6 milioane de locuitori)¹. Numărul minorităților ce locuiesc pe teritoriul țării noastre cel mai probabil s-a majorat anul acesta, mai ales în contextul conflictului armat în plină desfășurare de la granițele țării noastre.

Diversitatea culturală existentă în regiunea noastră ar trebui să fie un argument suficient pentru care statul să consacre anumite drepturi minorităților și să le implementeze în mod eficient. Inițierea unor demersuri în acest sens ar conduce la diminuarea uneia dintre cele mai întâlnite probleme cu care se confruntă minoritățile în România, și anume, fenomenul segregării.

Segregarea este o formă gravă de discriminare și are drept consecință accesul inegal al copiilor la o educație de calitate, încălcarea exercitării în condiții de egalitate a dreptului la educație, precum și a demnității umane, în conformitate cu prevederile ordinului cadru nr. 1540/2007.

Fenomenul segregării a fost adus în atenția reprezentanților forului legislativ suprem al României și definit de reprezentantul minorității romă în Parlament, domnul deputat Cătălin Zamfir Manea ca fiind *”acel tip de discriminare, de separare fizică săvârșită în cadrul unei unități de învățământ din România asupra preșcolărilor, elevilor, prin care se restrânge, se înlătură recunoașterea, folosința sau exercitarea în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege în domeniul educației de bază, invocând o serie de criterii legate de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, handicap, boală cronică necontagioasă, apartenența copiilor la o categorie defavorizată, statut socio-economic al familiilor copiilor, mediu de rezidență sau performanțele școlare.”*

În vederea înțelegerii mai ample a fenomenului segregării, vă prezentăm câteva dintre motivele pentru care segregarea își face simțită prezența în rândul minorităților:

- a) școlarizarea copiilor romi în școli segregate rezidențial, adică în școli din cadrul sau aflate lângă un cartier “compact” de romi și fără o altă școală în apropiere, în care toți elevii sau un procent foarte mare sunt romi;
- b) îndrumarea și direcționarea deliberată a copiilor romi către grădinițe/școli segregate din cadrul sau de lângă cartierele locuite de romi, în condițiile în care sunt accesibile grădinițe/școli mixte;
- c) plasarea tuturor copiilor care nu au frecventat grădinița în aceeași clasă I;
- d) plasarea deliberată în cadrul unei școli mixte a elevilor romi în grupe/clase/clădiri/alte facilități destinate doar lor;
- e) separarea care rezultă din practici, precum: plasarea într-o singură clasă a copiilor care s-au înscris târziu la școală sau păstrarea intactă de clase de romi când copiii sunt transferați de la o grădiniță sau școală segregată într-o școală mixtă;
- f) plasarea în grupe/clase/școli separate a copiilor romi diagnosticați ca având dificultăți de învățare/copii cu cerințe educaționale speciale (CES).

Fenomenul segregării a produs și continuă să producă efecte negative asupra diferitelor comunități etnice, având un impact emoțional puternic resimțit îndeosebi în procesul de dezvoltare a minorilor. Conform statisticilor², principalele efecte ale segregării sunt:

- Stimă scăzută de sine;
- Abandon școlar;
- Slabă performanță școlară;
- Cadre didactice slab pregătite în școlile segregate comparativ cu cele mixte și fluctuație de personal;
- Incapacitatea de a pregăti elevii la standarde necesare pentru trecerea la forme superioare de școlarizare;
- Menținerea prejudecăților și stereotipurilor, deopotrivă la nivelul populației majoritare și al celei de romi.

Scopul urmărit de noi este ca, prin creionarea unor măsuri punctuale, aplicate la nivel local, evoluția acestui fenomen să fie urmărită și efectele sale să fie diminuate.

Inițiative legislative privind limitarea fenomenului segregării

În anul 2016 a fost publicat Ordinul nr. 6.134/2016 care reglementa interzicerea segregării școlare în unitățile de învățământ preuniversitar. O inițiativă legislativă laudabilă la acel moment care modifica și completa Ordinul nr. 1540/2007. Câțiva ani mai târziu, în 2022,

prevederile ordinului împotriva segregării există în continuare, însă numai la nivel legislativ. Aplicarea lor în practică pare că lipsește cu desăvârșire.

Conform Ordinului nr. 6.134/2016, toate inspectoratele școlare sunt obligate să monitorizeze segregarea școlară și să o raporteze Ministerului Educației, precum și să propună măsuri de remediere atunci când identifică probleme. În absența normelor metodologice de monitorizare a segregării care întârzie să apară, autoritățile încă se raportează la ordinul din 2007.

În urma solicitării unei opinii în această privință, Ministerul Educației Naționale a oferit următorul răspuns: „În urma centralizării și analizării Rapoartelor anuale ale inspectoratelor școlare de prevenire, respectiv combatere a segregării școlare, rapoarte transmise în baza Notei MEN nr. 38729/ 01.10.2018, s-a constatat, potrivit celor declarate de către reprezentanții inspectoratelor școlare, că s-au întreprins toate măsurile de prevenire a segregării școlare, dar nu s-a înregistrat nici un caz de segregare școlară.”. În conformitate cu declarațiile Simonei Barbu, expert independent și autor al unui studiu despre incluziunea copiilor romi, “se încearcă cosmetizarea situației de către autorități pentru că nimeni nu raportează cazurile de discriminare sau segregare, dar acest lucru nu înseamnă că acest fenomen nu se întâmplă”³

În ceea ce privește segregarea, o măsură necesară pe care statul ar trebui să o abordeze ar fi efectuarea unor statistici clare cu privire la acest fenomen. Există statistici din anii anteriori, însă nu mai sunt de actualitate, problema fiind încă una de interes.

De asemenea, aducem în discuție problema finanțării și promovării ONG-urilor care susțin desegregarea și care realizează demersuri pentru combaterea acestui fenomen. Există 7 ONG-uri în România, iar noi vrem să propunem susținerea acestora prin redirectionarea celor 3,5% din impozitul pe venit. Recomandăm ca statul să facă posibilă corelarea acestor ONG-uri cu Ordinul cadru nr. 6134/2016.⁴

O altă problemă pe care am sesizat-o în urma studiilor efectuate a fost faptul că deși avem legislație care reglementează segregarea, ea ar trebui să fie implementată în mod practic și nu doar la nivel legislativ, astfel încât să minoritățile să beneficieze de același grad de educație ca restul elevilor.

Un alt aspect asupra căruia am dori să atragem atenția este implementarea unei scurte introduceri a istoriei minorității romi în cadrul lecțiilor care au ca obiect studierea perioadei Holocaustului, respectiv perioada de represiune a comunității evreiești.

O problemă considerabilă pe care am sesizat-o în urma dezbaterilor noastre și în urma participării domnului deputat Cătălin Zamfir Manea la câteva dintre discuții, este existența în DEX a următoarei definiții cel puțin discutabile a cuvântului „țigăni” - „epitet dat unei persoane cu apucături rele”. În vederea asigurării egalității de șanse și combaterii discriminării propunem ca această definiție a termenului să fie reconsiderată, având conotații profund rasiste.

3 Ciobanu Ana Maria, ”Cum monitorizăm segregarea școlară?”, 23.10.2019, <https://scoala9.ro/cum-monitorizam-segregarea-scolara-/487/>

4 Formularul 230, https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Declaratii_R/230.html

Coroborând argumentele prezentate, putem afirma cu certitudine că segregarea pe considerente ale apartenenței etnice a elevilor reprezintă o formă de discriminare ce are drept urmare accesul inegal al copiilor la educație și duce invariabil la o calitate a educației mai slabă asigurată anumitor comunități etnice.

Introducerea educației juridice în școli

O bună funcționare a societății, care să faciliteze accesibilitatea cetățenilor la drepturile fundamentale ale omului presupune ca fiecare cetățean să își cunoască drepturile și obligațiile. Fără să îți cunoști drepturile fundamentale, rămâi un om dintr-un popor și nu devii niciodată un cetățean al unei națiuni. Drepturile fundamentale trebuie cunoscute pentru a le putea respecta și pentru a cere tuturor ca la rândul lor să le respecte. Totodată, este important să existe o conștientizare a faptului că pe lângă drepturi, calitatea de cetățean implică și o serie de obligații. Acest aspect este de maximă importanță în special în contextul existenței în lege a principiului *nemo censetur ignorare legem*, conform căruia necunoașterea legii nu poate reprezenta o justificare a nerespectării ei.

În România contemporană se observă un deficit al cunoștințelor apte să delimiteze sfera legală de cea ilegală care se reflectă în creșterea considerabilă a săvârșirii de infracțiuni; un plus de îngrijorare este reprezentat de numărul tot mai mare de minori care sunt implicați.

Cunoașterea și respectarea legii definesc atitudinea civică, comportamentul etic, grija față de valorile sociale, aparate și promovate prin actele normative, față de interesele fundamentale ale întăririi și dezvoltării societății. Legile și celelalte acte normative sunt aduse la cunoștința cetățenilor prin publicarea lor în *Monitorul Oficial al României* și prin alte mijloace de comunicare. Considerăm că simpla comunicare a actelor normative nu aduce eficiența dorită, ci sunt necesare măsuri concrete care să determine o adevărată însușire a drepturilor și obligațiilor, fundamentul unui stat de drept. Având în vedere aceste considerente, introducerea educației juridice reprezintă o măsură de sporire a gradului de eficientizare în procesul de conștientizare în rândul cetățenilor cu privire la drepturile și îndatoririle lor.

Observăm inițiativa aparatului legislativ cu privire la modificarea Legii educației naționale 1/2011 în vederea introducerii educației juridice. Proiectul de lege propune studierea acestei discipline ca materie opțională. Din punctul nostru de vedere, o studiere opțională ar conduce la o distribuție neuniformă a informațiilor, care ar împiedica aducerea la îndeplinire a scopului pentru care s-a realizat acest demers legislativ. Drept urmare, propunem ca educația juridică să fie introdusă ca materie obligatorie astfel încât să fie asigurat accesul tuturor elevilor la informațiile care să asigure pe termen lung promovarea și respectarea supremației legii care să conducă la crearea unei societăți democratice în care să fie asigurată siguranța fiecărui individ. Mai mult decât atât, dorim să atragem atenția asupra problematicei copiilor care nu ajung în școli sau care nu au posibilitatea de a rămâne, precum și la modalitatea de educare a acestora. Ce facem cu acești copii? Pe ei cum îi educăm?

Subvenționarea produselor menstruale pentru elevele din învățământul gimnazial și liceal

Inițiativa noastră de a introduce produse menstruale gratuite în unitățile de învățământ din ciclul gimnazial și liceal pe întreg parcursul anului școlar dorește să răspundă la o serie de probleme din societatea actuală. Obiectivele noastre sunt direct proporționale cu reducerea abandonului școlar prin diminuarea absențelor, combaterea stigmatizării asupra menstruației și, nu în ultimul rând, reducerea inegalităților sociale și a discrepanței dintre urban și rural prin asigurarea și crearea unui mediu steril și sigur pentru eleve. Considerăm că accesul la aceste produse reprezintă un drept fundamental al fetelor și femeilor de pretutindeni, indiferent de mediul de proveniență și de parcursul educațional, întrucât menstruația este un proces fiziologic firesc și inevitabil ce presupune, printre altele, un efort financiar.

Această măsură își propune să reducă stigmatul asupra ciclului menstrual și să schimbe felul în care acesta este perceput în rândul tinerilor. Distribuirea produselor menstruale gratuite în școli va ajuta la diminuarea absenteismului școlar și a inegalității dintre elevi. În același timp această măsură își dorește să asigure gestionarea menstruației într-un mod igienic și sigur. Persoanele care trăiesc în sărăcie nu își permit achiziționarea lunară a produselor menstruale și recurg la folosirea unor materiale improvizate precum hârtie, cârpe sau haine pot duce la infecții și afecțiuni ale aparatului reproducător. Măsurile similare au fost deja implementate în alte state precum Scoția unde în august 2022 a fost adoptată o lege care protejează dreptul la produse menstruale gratuite, prin care toate instituțiile și furnizorii de educație au obligația de a le oferi gratuit. Pentru obținerea tampoanelor putem să ne raportăm la consiliile județene, cele care își permit să susțină financiar aceasta inițiativa iar pentru județele care nu își permit să acopere putem să accesăm fonduri europene.

O propunere de lege USR PLUS avizată favorabil spune: „Începând cu toamna anului 2022, ar costa mai puțin de 1 milion de euro. Acesta este, de exemplu, bugetul anual al Institutului Levantului, despre care nimeni nu știe ce face și ce valoare aduce dincolo de o slujbă pentru un fost președinte de țară. O șefie pentru el sau micșorarea riscului de abandon școlar pentru 100.000 de fete anual, asta ar trebui să fie o alegere simplă. Începem cu fetele vulnerabile și când economia își va reveni ne propunem să extindem la acces direct în școli pentru oricare fată care are nevoie în acea zi”.

Tampoanele se asigură lunar de către unitățile administrativ-teritoriale și se distribuie beneficiarelor prin unitățile de învățământ preuniversitar de stat și prin serviciile publice de asistență socială. Pachetele pe care le-ar primi adolescentele ar fi lunar și ar conține 15 tampoane, ele ar fi împartite în saculețe reutilizabile. Noua Zeelandă extinde anul acesta soluția produselor gratuite în școli după experiența unui program-pilot. Urmând practica acestora, putem derula un proiect-pilot.

„Guvernul va scoate din visterie circa 13 milioane de lire sternile/ 18 milioane de dolari, pentru un program care va dura din iunie 2021 până în 2024,, Asta în cazul acestei țări. Între timp, în România suntem la stadiul de propuneri și dezbateri, mai având de parcurs pași până începem o discuție reală, pe costuri și beneficii despre importanța gratuității produselor menstruale gratuite în școli.

Depolitizarea Avocatului Poporului

Conform art. 1 alin. 1 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată – formă consolidată realizată de Regia Autonomă Monitorul Oficial, Instituția Avocatul Poporului are drept scop apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice în raporturile acestora cu autoritățile publice. Conform art. 2 alin. 1 al aceluiași articol Instituția Avocatul Poporului este autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică, în condițiile legii. În conformitate cu art 6 Capitolul II, privind mandatul Avocatului Poporului, Avocatul Poporului este numit pe o durată de 5 ani de Camera Deputaților și de Senat, în ședință comună. Mandatul Avocatului Poporului poate fi reînnoit o singură dată. În opinia comitetului de Justiție, numirea Avocatului Poporului nu ar trebui să se afle în legătură directă cu opinia clasei politice, deoarece această legătură ar putea influența accesul în funcție. Soluția pe care o propunem vizează introducerea unui sistem electoral cu scrutin uninominal.

CONCLUZIE

Concluzionând, justiția reprezintă echilibru și liantul unei societăți în armonie cu valori și principii statornice. Avem nevoie de norme care să reglementeze toate domeniile vieții, în special pe cele defavorizate care nu se bucură de o reprezentare adecvată. Discriminarea este un fenomen social cu implicații în toate sferile cotidiene care poate fi oprit doar prin colaborări solide între instituții, printr-o campanie de educare civică, printr-o abordare comună de politici eficiente. Noi, Comitetul de Justiție, prin tot ce am expus în această rezoluție, ne dorim să contribuim activ la întemeierea unei societăți ancorate în echitate, unde tinerii de azi să își poată exprima liber opiniile și convingerile legate de bunăstarea socială. Implicarea face diferența și doar împreună putem reuși.

**FORUMUL STUDENȚILOR ROMÂNI DE
PRETUTINDENI
24-29 AUGUST 2022**

